

UTBLICK

ISSUE

N° 4

2014

THEME:

MEAT

APPLY!

When this edition of Utblick is set to print, it'll soon be Christmas. As always during big holidays, much of the focus will be on eating - eating meat to be precise. At least since the Renaissance, meat has served the dual purpose of protein source and status symbol. And although it has been given a bad rep over the course of the last decades, meat is still considered to be the food of choice for those who can afford it. In this magazine, you'll find India exemplifying this, where the eating habits of the growing middle-class clashes with the traditional vegetarian diet of the poor. In another part of the world, choosing not to eat meat is often considered to be equally as potent a status symbol; vegetarianism is often accused of claiming moral supremacy in your Western European country of choice. When it comes to what we eat, meat is inherently political.

But even though we tend to talk about it in terms of the stomach or the wallet, meat is just as much a case of corporal politics – about our bodies. Utblick talks about meat in the more corporal sense when we unpack our fear of fat, body politics and the personality of size. Further down in the fleshy morasses of meat philosophy we examine the issue of antropocentrism – of using the human body to measure the rest of the world, and our complex relationship to our status as an animal among animals.

This will be the last issue of the year, after which there will be new editors taking our place. We'd like to thank all the contributors for their hard work and urge you all to apply for next year's vacancy! Utblick is by the students, for anyone interested in foreign affairs; we believe that is a vital role to play.

Merry Chirstmas, and take care!

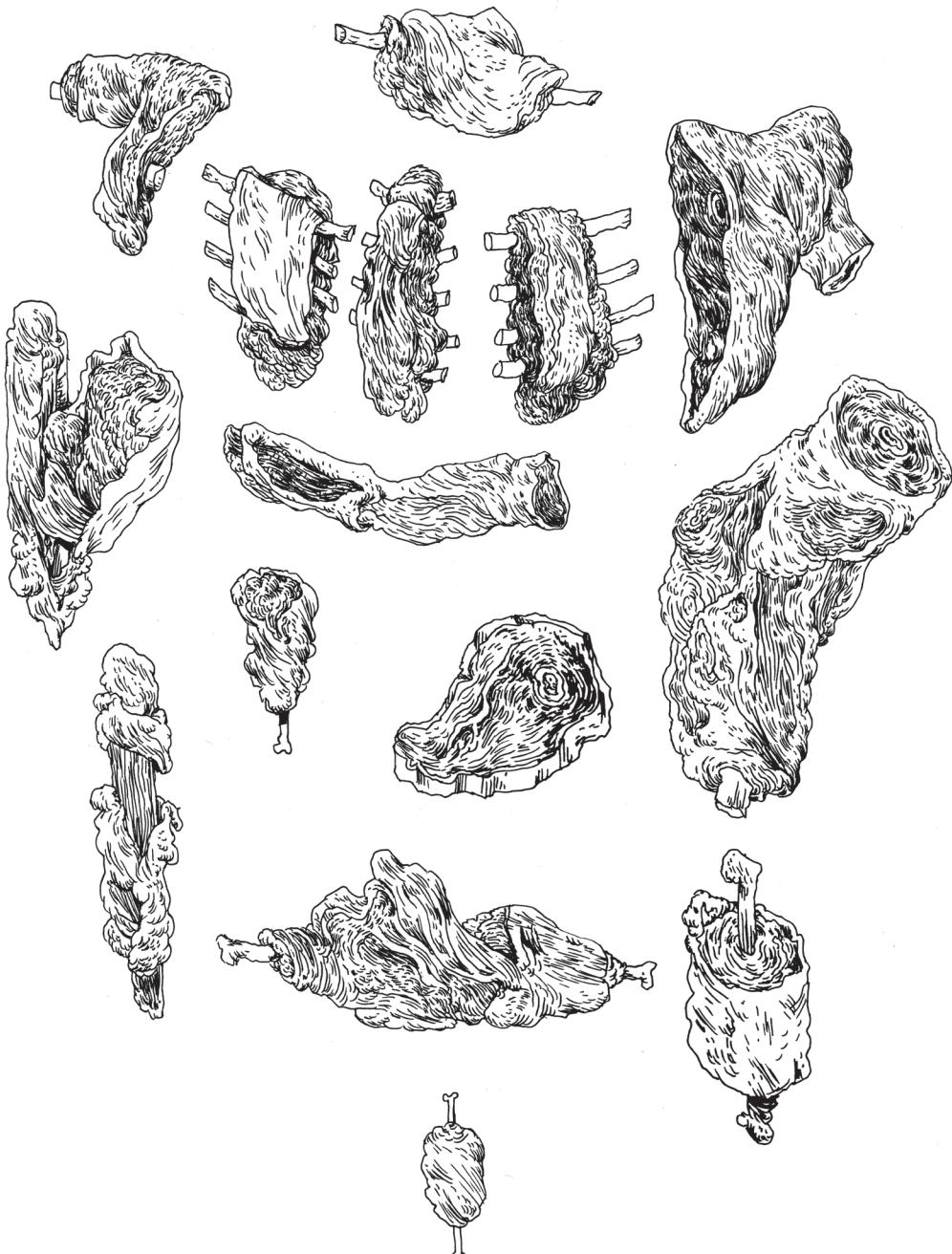
UTBLICK

ISSUE

N° 4

2014

- | | |
|-----------|--|
| <u>5</u> | Det köttsliga i oss
<i>Djur, odjur och kylskåpsmoral</i> |
| <u>6</u> | So what? It's Tradition! |
| <u>8</u> | Fatphobia
<i>Or: Why do we care so much about other Peoples Bodies?</i> |
| <u>10</u> | Kött och hälsa |
| <u>11</u> | Liv Strömquist: Kunskapens frukt |
| <u>14</u> | Utblick intervju
<i>Kött: att äta eller inte äta</i> |
| <u>17</u> | Kontroversen om färseren |
| <u>18</u> | Dolphin Hunting in Japan
<i>Five Years after the Cove</i> |
| <u>20</u> | What's the Beef? |
| <u>22</u> | Live Export |
| <u>25</u> | Ett rent nöje! |
| <u>28</u> | Utblick Recommends |
| <u>29</u> | Meet the Staff |
| <u>31</u> | Letter from the President |



4

Illustration: Erik Svetoft

Notes

För fler tankar om mänskligt och djuriskt, se gärna Michael Pollans föreläsningar på *Youtube*. För de som är intresserade av ett något mer filosofiskt resonemang applicerbart till middagsbordet, läs Peter Singers portalverk *Praktisk etik*, särskilt kapitlet om dödandet av djur. På spårvagnen till och från hamburgarhaket, förkovra dig gärna i Jonathan Safran Foers *Eating Animals* från 2009.

DJUR, ODJUR OCH KYLSKÅPSMORAL

For every kind of beasts, and of birds, and of serpents, and of things in the sea, is tamed, and hath been tamed of mankind.

(James 3:7)

Det ska mycket till för att frågan om vad en människa egentligen är för något ska leta sig in i en vardaglig middagsbordsdiskussion. Det kanske inte är så konstigt, med tanke på att den ter sig föga uppseendeväckande vid första anblicken. Vi vet med oss vad våra kroppsdelar heter sedan barnsben, hur vi precis som alla andra däggdjur behöver föda för att överleva – hur våra kroppar består av kött och blod. Vi har åtminstone sedan Darwin uppmärksammats på detta köttsliga innehåll. Ändå är det skillnad på kött och kött – somliga djur är lite mer djur än andra. Att ställa frågan vad som är mänskligt, är på samma gång att fråga sig vad som är djuriskt. Och det är inte lika enkelt, särskilt när det kommer till människor. Vi är djuriska, på samma gång som vi tycks tro att vi är något mycket mer än det.

Antropocentrism är något som följt med den mänskliga historien rätt länge. Att mänskian är världens härskare, den måttstock med vilken allt annat liv mäts – tämjaren av omvärldens alla (o)djur – är något som letat sig in i flertalet skildringar av människor och dess omvärld. Särskilt när dessa har att göra med vad vi fyller våra kylnskåp med.

5

Det antropocentriska argumentet för köttätande har som utgångspunkt att människor inte är djur; till skillnad från gentemot varandra har vi människor inga förpliktelser gentemot djur som förhindrar oss från att äta dem. För att citera Michael Pollan, en av förgrundsgestalterna i den allt populärare trenden om lokalproduktionens förtjänster: bryr man sig om djuren man äter bör man se till att de inte lider. Den lagom politiskt korrekta sensmoralen tycks vara att vi människor helt enkelt är skyldiga djuren som vi äter en human död.

En sådan lösning verkar dock en smula inkonsekvent. Samtidigt som vi vill hävda att det finns en skillnad mellan oss och dem, mellan människor och djur, vill vi nämligen hävda en helt annan ståndpunkt: att människor är just djur, och att som sådana har vi en särskild, evolutionärt bestämd kosthållning. Denna inkluderar kött. Inget att göra åt. Ledset, alla andra arter, det är bara så det är.

Man kan tycka att vi köttätare borde bestämma oss för hur vi vill ha det: är människor djur eller inte? Men det är, återigen, att göra människor till något mer än vad vi är: konstant rationella, logiskt resonerande varelser vars vanor föregås av intrikat filosoferande. Återigen, på toppen av evolutionen. Jag tror snarare att folk äter kött för att de tycker att det är gott. Därefter hittar vi på anledningar till varför vi gör som vi gör. Vi vet att en antropocentrisk syn på kött leder till inkonsekvens och att en närmare titt på de anledningar vi anger till att äta kött inte håller, men vi skiter i det. Det är väl inte mer än mänskligt, antar jag.

SO WHAT? IT'S TRADITION!

"Rather than break with traditions, the French exported the problem to Indonesia where the extinction now has caught a new grip."

It is not revolutionary news that our eating habits affect the ecological system, as we are a part of that complex chain. Nor is there any uncertainty about the fact that the food industry is one of the major contributors to ecological damage. Natural scientists have established the course of events and social scientists have deduced likely results of legal restrictions. So the question is, why is there still such a prevalent reluctance toward avoiding some of the things we put in our mouths? I argue that one explanation for this persistent unwillingness to change is the strong impact of traditions.

6

Food is not just a substance to keep us alive, it also contains countless sociocultural values. A certain dish can for example be associated with a specific holiday, country or religion. Food has symbolic meanings that both defines cultures and is used differently within each culture. I will present three cases to illustrate how cultural traditions stand in the way of our endeavor for ecological sustainability.

The Big 4 is a Chinese dish traditionally served at special occasions and weddings. As the name points out, the dish actually consists of four smaller dishes, one of them being shark fin soup, *Yu chi*. The ability to prepare the shark fin right is considered a prestigious culinary art and to serve it indicates general high social status, as the dish is a symbol for success and fortune. In most cases, the finning procedure is severely brutal; the mutilated sharks are dumped in the sea to die from exsanguination after the fins have been cut off. Even though animal activists have highlighted this dreadful treatment and although the finning industry threatens to eradicate several species, it is in the end a difficult personal dilemma whether to abstain from serving this traditional dish or not, especially in a culture focused on family honor and prosperity.

The French food culture, on the other hand, is more bound to their national identity than to family honor. No people in the world could possibly be as proud of their cuisine as the French. Their exclusive delicacies have both attracted countless tourists and been exported all over the world. One of the most significant French dishes is the frog legs, *Cuisse de Grenouille*. Taken the fact that approximately 80 million frogs are annually eaten in France, 4000 tons in all, the species got close to extinction

in France and was therefore given protected status. This scenario indicates that the level of consumption is unsustainable and that these habits have to be questioned. But as this is a matter of tradition and national identity, the changes are not easily made. Rather than break with traditions, the French exported the problem to Indonesia where the extinction now has caught a new grip. The huge quantity of frogs exported to France have caused problems in the Indonesian ecological chain. With no frogs to eat them, insects multiply and destroy the rice harvest, which forces farmers to increase their use of chemical pesticides in order to save the crops.

Meat box:

(fig. 1)

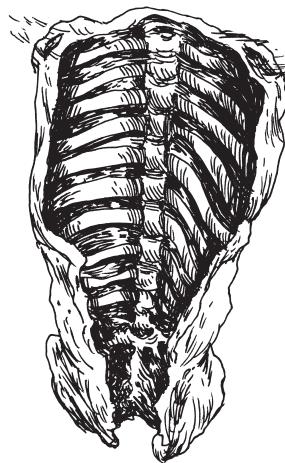
Studies show that a large consumption of red meat increases the risk for colon cancer with 30 % and the risk for stroke with 20 %. There is a positive correlation between consumption of animal products and other types of cancer such as ovarian, breast, kidney and prostate cancer. A smaller study in England and Germany showed that vegetarians are about 40 % less likely to develop cancer compared to meat eaters. (Källa: WHO + *Physicians Committee for Responsible Medicine*)

The French are not the only ones transferring their ecological problems abroad when they are too traditionally rooted to deal with nationally. Last year, *Greenpeace* launched a report showing how Swedish fishers, once the Swedish waters were emptied and damaged, moved their boats to the coast of Morocco and contributed to the overfishing of these waters. Our craving for fish, especially at Christmas, Easter and the other holidays where the obligatory dishes are forced into our mouths by custom or older relatives, is the reason our own seas are overfished. In order to establish ecological harmony, the EU legislated restricted fishing quotas. Do you think that made us replace the traditional herring with lasagna for the *Midsummer lunch*? Of course not, and instead of reducing the catch, Swedish fishermen sold their fishing quotas and gained a lot of money, which they used to move their businesses to areas with more generous legislation. By doing so, the problem has escalated from a local to a global issue. Similarly as in the Chinese and French cases, we refuse to sacrifice our food traditions even though the non-sustainability is as clear as daylight.

Logical reasoning and empirical evidence are simply not enough to convince people to change their eating habits. Because food is so much more than a habit; it is a symbolic marker, a traditional practice and it has cultural value. The ends justify the means; we accept some ecological damage, if it saves us from not having to break with our traditions.

FATPHOBIA:

OR: WHY DO WE CARE SO MUCH ABOUT
OTHER PEOPLE'S BODIES?



8

Illustration: Erik Svetoft

Are you sure you should be eating that? I'm only worried about your health! Have you ever heard that? Have you said that? Probably! But let's reflect a little on what we're doing: Why do we care so much about what other people eat?

WHAT DO WE MEAN BY CONCERN?

It is a well-documented fact that it is very difficult to tell the health status of a person by simply observing their body size. Health and size do not correlate. A great deal of other aspects and events play into an individual's health status. Furthermore, and more to the point: none of these aspects are any of your business. A fat body is worthy of as much respect, privacy and dignity as any other.

Why, then, do we feel it is excusable to discuss people's weight and bodies and comment on food intake and activity levels? Clearly, there's something other than utilitarian benevolence at work here.

YOUR BODY IS WHO YOU ARE

Stereotypical and prejudiced attitudes towards fat people are widespread and omnipresent. It should not come as any surprise that these have severe consequences like bullying, workplace discrimination, low self-esteem, and unreliable health care. It

"Under the thin veneer of concern we feel free to wallow in sensationalist curiosity, malevolent gossip and body shaming, all the while affirming our own status as acceptable."

seems unlikely that you should not be familiar with a number of negative stereotypes associated with fatness, but in order to jog your memory, let us use the *Fat Phobia Scale*, developed by Bacon et al. back in 1984. If we consider the items featured on the Scale as indicative of words associated with fat people, we can draw the conclusion that fat, far from being simply a description of body size, has become a catch-all for all undesirable attributes and characteristics in today's society. These words include laziness, unattractiveness, weakness, self-indulgence and insecurity. Fat prejudices describe the opposite of current ideals of discipline, work ethic and strength. Your body size is, according to the logic of fatphobia, a representation of your personality.

WHY DO WE REACT THIS WAY?

In light of this, it is not surprising that we feel a need to distance ourselves from fat, for fear that it will take hold of our bodies. Through it, we fear that people will associate us with gluttony, weakness, lack of discipline, and unattractiveness. Our bodies become our enemies, and cravings for unhealthy food and inactivity turn into moral failings, causing guilt and shame. Have you ever felt guilty about what you eat? Ever wondered why?

Fat people are to the fatphobe the final form of the self, should you *let yourself go*, and the end result is imminent death. The health concern aspect of fatphobia is crucial for the acceptability of stigmatisation. Under the thin veneer of concern we feel free to wallow in sensationalist curiosity, malevolent gossip and body shaming, all the while affirming our own status as acceptable.

9

As further proof for our fear of fat, fat people who are publicly okay with their body, and not in the process of making it more acceptable to the public gaze, are frequently accused of *glorifying obesity*. Simply being all right with the body they live in is seen as threatening the tenuous fabric of body acceptability that surrounds us, binds us, and keeps us in place, firmly rooted in insecurity about our bodies and moral failings. Not attempting to tame and reduce their bodies is seen as shocking, incomprehensible, and morally despicable.

At the bottom of our anger and nosiness regarding the bodies of others, then, lurks internalised fatphobia. Fat has turned into the most undesirable trait a person can have, not because of any inherent flaw, but because we have loaded it with stigma. With this stigma comes the conviction that only continuous disapproval, mockery, and shaming of fat bodies stands between the world's population and what seems to be perceived as an impending apocalyptic tsunami of fat.

But we're only doing it because we worry about your health.

År det verkligen naturligt att vi dricker mjölk som är biologiskt avsedd för kalvar och att vi äter korna som producerar den? Mår vi fysiskt bra av att göra det? Trots att det hör till den svenska kulturen att äta kött och mejeriprodukter måste detta beteende ifrågasättas. Många forskare hävdar att vi borde gå över till en helt växtbaserad kost på grund av hälsoriskerna med animaliska livsmedel. Två av dem är Caldwell Esselstyn och T. Colin Campbell, som man får följa i dokumentärfilmen *Forks over Knives* från 2011.

Efter andra världskrigets slut började Västeuropas invånare äta mer och mer kött. I och med att kött alltid varit ett dyrt livsmedel, en lyxvara, ökade köttätandet under efterkrigstiden i takt med att de europeiska ekonomierna återhämtade sig. Idag äts så stora mängder att man börjat se de negativa effekterna av det.

Människor har inget näringsmässigt behov av att äta varken kött, ägg eller mjölkprodukter. Vi mår till och med sämre av att göra det, och forskning visar att många sjukdomar har en tydlig koppling till köttätande. Studier har kommit fram till att ju mer kött och andra animaliska livsmedel man äter, desto större risk löper man att drabbas av cancer, typ 2-diabetes och hjärt- och kärlsjukdomar.

Under hösten blev företaget *Oatly* stämt av branschorganisationen *LRF Mjölk* efter att ha gjort reklam för sin havremjölk, där de antydde att komjölk inte är avsedd för människor. Kort efter detta kunde man läsa i tidningarna om en färsk studie, publicerad i *British Medical Journal*, som visade att mjölk snarare ökar risken för benbrott än minskar den som man tidigare trott. Dessutom kom man fram till att mjölkkonsumtion gör livet kortare, och att mjölk därmed inte alls är det hälsoelixir vi i flera generationer har fått höra att det är. Trots att forskare länge varnat för hälsorisker rekommenderar Livsmedelsverket fortfarande mjölk för att vi ska få i oss de näringssämnen vi behöver.

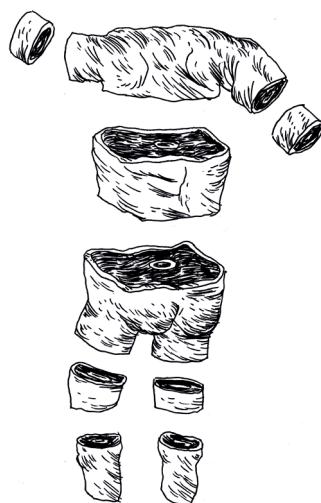
De forskare som förespråkar en helt växtbaserad kost verkar dock få lite gehör i Sverige. Livsmedelsverket rekommenderar att man inte äter mer än 500 g rött kött och chark i veckan på grund av den ökade cancerrisken. Dock ger detta en skev bild av problemet eftersom cancerrisken ökar oavsett hur mycket kött man äter. De hävdar att man kan få i sig alla näringssämnen kroppen behöver som vegetarian, då man fortfarande äter ägg och mjölkprodukter men inget kött. Som vegan äter man endast växtbaserad föda, och måste då enligt Livsmedelsverket komplettera med kosttilskott med vitamin D och B12.

Bara för att köttätande och mjölkdrickande är saker som är djupt rotade i den svenska kulturen betyder inte det att det är hälsosamt. Debatten om mjölkens påverkan på vår hälsa har bara börjat, och förhoppningsvis fortsätter diskussionen med att inkludera kött och andra animaliska livsmedel. Det finns många forskare som hävdar, precis som Esselstyn och Campbell, att animaliska produkter gör oss sjukare och att mat från växtriket får oss att bli friskare. Frågan är bara när de ska få det genomslag de förtjänar.

Notes

Om du vill veta mer:
www.carnism.org,
Cowspiracy (Film),
Forks over Knives (Film)

RECENSION: LIV STRÖMQUIST, KUNSKAPENS FRUKT



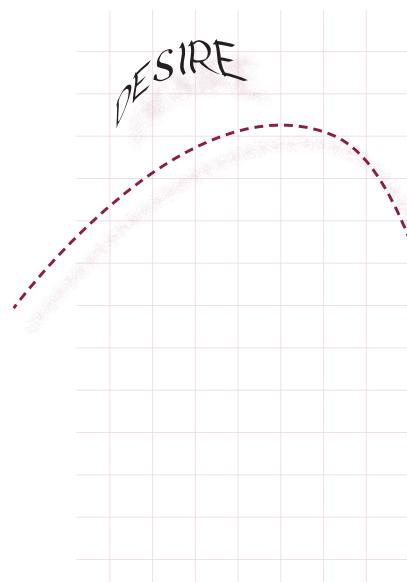
11

»Att läsa hennes seriealbum är inte bara en lektion i korrekt benämning, det är också en historielektion där vi får lära oss en bråkdel av allt det som skolan och lärare inte ville eller ens hade kompetens nog att ta upp. »

De flesta av oss har hört om Liv Strömquist på ett eller annat sätt. Antingen genom hennes podcast *En varg söker sin pod* eller via ett av hennes tidigare seriealbum eller kanske genom en av de pjäser som satts upp runt om i landet. Själv minns jag när jag första gången fick nöjet att på riktigt djupdyka i den fantastiska värld som Strömquists verk kan innebära. *Prins Charles känsla* sattes upp på Malmö Stadsteater för några år sedan och jag satt i publiken, fullständigt hänförd av det sätt varpå kärlek och äktenskap, tvåsamheten som norm, med stor precision dissemnerades till oigenkännlighet. Mitt sällskap, bland annat min mamma var dock inte fullt så förstjust. Där jag tyckte att Strömquist briljerade i sin normkritik och sin käftsmäll mot samhället ansåg min mamma att hennes humor må ha varit ackurat och utförandet excellent men kritiken för påtaglig och budskapet »lite väl extremt».

Denna påstådda »extremism» eller normkritik är utmärkande för Strömquists verk som samtliga granskar och ifrågasätter rådande samhällsideal med en stor dos humor. Som många säkert vet så förespråkar Strömquist en solidarisk vänsterpolitik samtidigt som hennes främsta frågor rör feminism och jämställdhet, teman som genomsyrar samtliga av hennes verk såväl som hennes pod. Med detta i bakhuvudet, och mot bakgrund av hennes senaste samtal på ABF i Hammarkullen, satte jag mig ned förra helgen och öppnade hennes senaste seriealbum "Kunskapens frukt".

Likt tidigare album är *Kunskapens frukt* djupt samhällskritiskt. Detta album skiljer sig dock från övriga genom att det har fokus på det kön som i vår kultur och samhälle tillskrivs som »kvinnligt». Under läsningen får vi följa med på en resa som tar oss tillbaka till den tid och kultur då vulvan var både dyrkad och helig såväl som till den tid, som fortfarande färgar av sig på dagens synsätt, då vulvan ansågs oren och förgörande. Dessutom får de av oss som ännu är språkligt outbildade en lektion i



Notes

* Eftersom att jag har begränsad kunskap rörande trans* hävnisar jag till Maria Ramnehills kritik mot Strömquist, som finns att läsa på Nöjesguidens hem-sida. Maria Ramnehill är starkt negativ till Strömquist och hur hon uttalat sig om transpersoner* bland annat under hennes podcast. Även *Kunskapens frukt* har blivit kritiseras för att vara exkluderande men jag vill här återigen hävna till skribenter som belyser denna problematik och som till skillnad från mig har ordentligt med kunskap om trans* och transfrågor*.

POWER

korrekt benämning av det kön som lite slarvigt brukar kallas för vagina eller fitta eller diverse andra mer eller mindre konstlade namn. Den korrekta benämningen för de ytter delarna av detta könsorgan bär samlingsnamnet vulva och inkluderar bland annat klitoris, inre och yttre blygdläppar med mera. Att rätt och slätt säga exempelvis »vagina» utelämnar vitala delar av detta könsorgan, vilket Strömquist påpekar är ett språkligt sätt att osynliggöra detta könsorgan. Detta osynliggörande är något Strömquist fortsätter utforska under albumets gång. I stil med tidigare seriealbum gör hon en historisk dykning till botten där hon samlar på sig de vrakdelar som ännu inte har eroderats till oigenkännlighet. Att läsa hennes seriealbum är inte bara en lektion i korrekt benämning, det är också en historielektion där vi får lära oss en bråkdel av allt det som skolan och lärare inte ville eller ens hade kompetens nog att ta upp. Utöver djupdykningen i vulvan och dess historia tar Strömquist upp övriga tabun som mens och vestibulit. För dem av oss som lyssnat på hennes sommarprat blir mensantologin i slutet av albumet en smula repetitiv. Ändock är det ett välkommet inslag i en annars steriliserad värld där mens är blått och samtalet om världens vanligaste »huvudvärk» alltid är befläckat med skam.

13

Vid albumets slut, när jag efter 45 högts intensiva minuter äntlig tar en klunk av mitt nu iskalla kaffe, så är jag på nytt uppfylld med hopp inför framtiden. Strömqists album är en käftsmäll på patriarkatet (igen), en ljuspunkt i höstmörkret och framförallt en ögonöppnare. Dessutom tänker jag mig att detta album kommer bli en extraordinärt (o)uppskattad julklapp till samtliga familjemedlemmar. Förhopningsvis kommer de liksom jag känna djup förakt och avsky mot de förhistoriska idioter till män som genom avlägsnandet av denna köttiga oas förstört livet för oändligt många vulvabärare.

** För er som vill ha mer information om *mens* eller bara gillar det i allmänhet rekommenderas senaste avsnittet av *Kobra*, den nya antologin *Kvinnor ritar bara serier om mens och Girls will make you blush* som just nu sätts upp på *Unga Klara*.

KÖTT: ATT ÄTA ELLER INTE ÄTA

ALLT FLER UNGA VÄLJER IDAG ATT DRA
NER PÅ SIN KÖTKONSUMTION. STÖRSTA
ANDELEN VEGETARIANER HITTAR VI HOS UNGA
KVINNOR, DÄR 20% VÄLJER ATT HELT AVSTÅ
FRÅN KÖTT. KLIMATHOTET ÄR EN VIKTIG
ORSAK ENLIGT STATISTIKEN, MEN VAD SÄGER
EGENTLIGEN DAGENS GÖTEBORGARE? UTBLICK
GJORDE EN SNABB KOLL UTE PÅ GATAN.

(1)	Namn	(2)	Status	(3)	Varför?
-----	------	-----	--------	-----	---------

14

*Syster Fanny
och Felicia Lind är
båda vegetarianer*



*Anna Nyback tycker
att vi borde minska
vår kötkonsumtion.*



- (1) Felicia Lind
 (2) Vegetarian
 (3) Det känns dåligt att äta kött när jag tänker på hur djuren behandlas. Och så är det bra för miljön att inte äta kött.

- (1) Fanny Lind
 (2) Nybliven vegetarian
 (3) Jag blev det på grund av miljön men jag tycker också att djurindustrin är dålig.

- (1) Anna Nyback
 (2) Äter kött, men försöker minska
 (3) Det är okej att äta kött, men inte i den utsträckning vi gör det idag.

- (1) Josefina
 (2) Äter kött.
 (3) Det är många rätter jag gillar som innehåller kött. Spaghetti och köttfärsås till exempel. Men det finns också bra vegetariska alternativ idag.

Muhammed är ingen animalisk föda alls under sin uppväxt.



15

- (1) Muhammed Hassan
 (2) Äter kött ibland
 (3) Jag påverkades av andra att börja äta kött. Tills för sex år sedan var jag vegan. Det är stor skillnad. När du äter kött blir du mer aggressiv och rovsint. Som vegan märkte jag att du blir mer tålmodig. Du slipper det starka behovet, känslan av att vara ett rovdjur, som kött ger dig. Nu förbrukar vi hela jorden, snart finns inget kvar.

Meat box:

(fig. 2)

The Swedish meat consumption has increased by 40 % since 1990. 70 % of the Swedish cropland is used for cultivating feed, which is still not enough for the domestic meat production. The majority of Swedish livestock (excepting organic or game) is fed with imported feed, which means that the production of Swedish meat emits (almost) as much greenhouse gases as imported meat, since transport of meat represents only marginal emission. (Källa: Lantbrukarnas riksförbund, Vision)

Pulp Fiction (1994)

16

Vincent Want some bacon?
 Jules No man, I don't eat pork.
 Vincent Are you Jewish?
 Jules Nah, I ain't Jewish, I just don't dig on swine, that's all.
 Vincent Why not?
 Jules Pigs are filthy animals. I don't eat filthy animals.
 Vincent Yeah but bacon tastes good. Pork chops taste good.
 Jules Hey, sewer rat may taste like pumpkin pie, but I'd never know, cause I wouldn't eat the filthy motherfuckers. Pigs sleep and root in shit. That's a filthy animal. I ain't eat nothing that ain't got sense enough to disregard its own feces.
 Vincent How about a dog? Dog eats its own feces.
 Jules I don't eat dog either!
 Vincent Yeah but do you consider a dog to be a filthy animal?
 Jules I wouldn't go so far as to call a dog filthy, but they're definitely dirty. But a dog's got personality. Personality goes a long way.
 Vincent Ah, so by that rationale, if a pig had a better personality, he'd cease to be a filthy animal. Is that true?
 Jules Well we'd have to be talking about one charming motherfucking pig! I mean he'd havet o be ten times more charming than that *Arnold on Green Acres*, you know what I'm saying?

KONTROVERSEN OM FÄRSEN:

Kött är kontroversiellt. Det finns lika många skäl till att låta bli att äta kött som det finns människor som avstår från det; vissa skäl är etiska, andra ekologiska. Några vill att knorren ska sitta kvar på grisens och vissa gillar andra smaker bättre än köttets. Att kötproduktionen är en miljöbov och starkt bidrar till den totala klimatbelastning som en animaliask lunchtallrik utgör är vida känt. En siffra om att 16000 liter vatten krävs för att producera ett kilo nötkött känns möjligent lika omvälvande som den är sann. Tänk om det gick att välja ett klimatsmartare kött i charkuteridisken; ett kött som var mindre miljövänligt helt enkelt. Ett sådant möjligt alternativ skulle kunna vara det som kallas för *in-vitro-kött*.

Forskningen kring denna typ av kötproduktion har sitt ursprung i vävnads- och cellbiologin, där visionen är att framställa ett organ som kroppen accepterar efter transplantation. Under 80-talet diskuterades det om en kötproduktion i laboratorier vore möjlig – en så kallad *in-vitro-odling* av kött.

Dagens forskning behandlar frågor såsom vilken näringslösning och vilka tillväxtfaktorer som ska tillsättas för att få fram det bästa och mest tids- och kostnads-effektiva resultatet. Något som varit uppenbart komplicerat när forskare har velat odla kött på det här viset har varit intransporten av syre och näringssämnen till alla muskelleller. Detta är något som i normala fall sköts via kroppens blodkärl. Detta betyder att det *in-vitro-kött* som tas fram idag är litet i sin volym och mestadels liknar kötfärs. En gissning är att väldigt dyra hamburgare borde gå att producera av dagens odlade kött.

En annan mer etiskt betonad fråga i *in-vitro-köttets* värld handlar om den stora användningen av antibiotika som köttindustrin uppvisar. Självklart ska sjuka djur få hjälp att bli friska, men ett överdrivet utnyttjande av antibiotika som spår på en världsomspännande och eskalerande antibiotikaresistensutvecklingen hos bakterier är oansvarig. En ökad stamtillväxt av fluorokinolonresistenta bakterier har upptäckts efter att FDA (*Food and Drug Administration*) i USA godkände – trots protester från hälso- och miljöorganisationer – veterinärmedicinsk behandling med ytterligare ett antibiotikum, fluorokinolon, till kycklingar. Detta är skrämmande. Antibiotika-resistenta bakterier är det sista världen behöver.

Kanske är det här forskningen om köttodling borde lägga sitt krut. Om *in-vitro-köttet* lyckas bidra till en minskad miljöpåverkan, genar förbi hela djurhållnings- och slaktdebatten, låter grisens behålla knorren och reducerar ett redan oansvarigt utnyttjande av antibiotika, har världen rimligtvis färre vegetarianer och köttmotståndare den dag som *in-vitro-hamburgaren* tagit sig från laborationsbänken till köksbordet.

FIVE YEARS AFTER THE COVE

In 2009 the invasive documentary *The Cove* attracted widespread attention to the practice of dolphin drive hunting in Taiji, Japan. The film features former Flipper trainer Ric O'Barry along with other activists who attempt to record what they perceive as a pointless and cruel tradition. It shows fishermen herding a pod of dolphins into the now infamous cove upon which they take out spears and fishing nets. The shallow water turns an ever deeper shade of red as the dolphins' distressed vocalization slowly dies away. Japanese fishermen and local policemen who quickly became aware of the filming are seen intimidating activists into ceasing their activities.

But it was already too late for the fishermen: *The Cove* went on to spread around the world and won an *Oscar* as well as numerous other awards. The film revealed that 23.000 dolphins and tortoises are killed each year with the method of dolphin drive hunting, despite the fact that dolphin meat contains 20 times the acceptable Japanese standard level of mercury. Mercury can cause serious disease and is particularly dangerous for pregnant women. The film also refers to an instance where the dumping of toxic waste caused an outbreak of the destructive *Minamata*

disease in Japan after locals contracted mercury poisoning from eating fish from the polluted water.

Besides adverse health affects, the documentary points out dolphins' high level of intelligence as an argument against hunting. Ric O'Barry shares a personal account of what captivity did to *Flipper* (or *Kathy* as she was called off-screen) and the strong emotional bond he felt with her. The film mentions dolphins' highly developed communicative capabilities and the curiosity they often display in the presence of humans. The viewer cannot but feel appalled seeing these intelligent creatures quite literally being slaughtered for their meat, with some being captured and sold to trainers in theme parks.

Today, five years have gone by since *The Cove* premiered. What has happened since then? Most notably, dolphin killings are still going on. The number of activists has grown, along with the level of wariness from local fishermen. Today they are conducting a targeted operation for shielding their activity from the growing crowd of onlookers. Something else that is said to have changed is the method of killing: instead of repeatedly stabbing at dolphins with spears, hunters now cut the

spine, allowing a swifter death.

Meanwhile, Japanese officials have stressed the importance of dolphin hunting for collective identity and culture. In an interview with CNN in 2014 Prime

dolphins are one of the most intelligent creatures on earth.

Even though the film hasn't led to the prohibition of dolphin drive hunting, director Louie Psihogios states in the *Wall-*

"The shallow water turns an ever deeper shade of red as the dolphins' distressed vocalization slowly dies away. Japanese fishermen and local policemen who quickly became aware of the filming are seen intimidating activists into ceasing their activities."

Minister Shinzo Abe stated: *The dolphin hunting that takes place in Taiji town is an ancient practice rooted in their culture and supports their livelihoods . . . In every country and region, there are practices and ways of living and culture that have been handed down from ancestors. Naturally, I feel that they should be respected.* Abe, along with other Japanese officials feel that foreign activists are aggressively intruding on what they perceive as domestic affairs and a centuries-old tradition. They commonly argue that dolphins are not endangered animals and that the hunt is no different from the consumption of cows, pigs and chicken in other countries. This view allows no room to consider health aspects or the fact that

street Journal that *The Cove* has had a ripple effect going across cultures. He states that it has caused a reduction of dolphin meat consumption by two-thirds in Japan and that there is more awareness not only for the issue of dolphin killings in Taiji, but for the conservation of dolphins in their natural habitat in general. Today, Psihogios still directs environmental documentaries and Ric O'Barry continues his activism against the dolphin captivity industry and the killing of dolphins in the wild.

Meat box:

(fig. 3)

The rearing of livestock stands for a fifth of greenhouse gas emission globally. That is more than the emission from traffic and transportation. (Källa: Vision)

"The RSS has intensified its struggle against the non-vegetarians, which has led to militant members of the organisation to assault illegal cattle transports to liberate the cows, which often has culminated in severe beatings of the drivers."

20

The South-eastern Indian city of Palitana allegedly recently banned meat consumption after 200 Jain monks went on a hunger strike, demanding the town to be proclaimed a vegetarian zone. This, does not seem to signify a vegetative (hah) vegetarianism, but rather a manifestation against the very opposite.

In India, meat is becoming a security issue, due to a growing number of flesh consumers. The relatively high growth of the country's economy entails an increasingly larger middle class. Being regarded as something of a luxury product in many parts of the world, meat is becoming a common treat for many members of this emergent middle class, and is often regarded as a high status product that symbolises a cosmopolitan way of life.

The primary dimension of the meat issue in India appears, unsurprisingly, to be the religious one. Between 31 % and

42 % of Indians are estimated to be vegetarians, most often on a nearly exclusively vegetarian diet with the exceptions of dairy products and honey. The growing meat eating habit has provoked what might be designated as retrograde reactions.

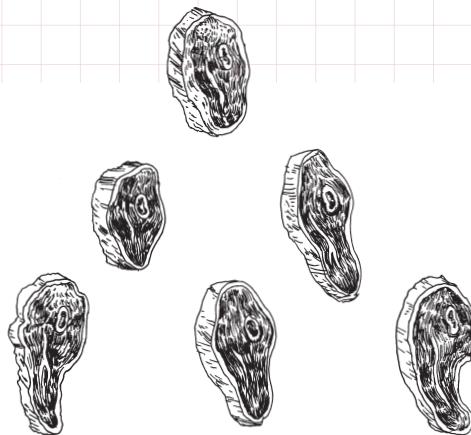
In India's most populous city, Mumbai, the religious – and thus dietetic – divides between different areas of the city are salient. In some areas, an admitted meat-eater will most likely be denied accommodation, and if not probably be subjected to immense social pressure by the community.

Furthermore, the militant Hindu-nationalist RSS (*Rashtriya Swayamsevak Sangh*), which translates into *National Volunteer Organisation or National Patriotic Organisation*, is a right-wing volunteer organisation working to uphold Indian traditions. Hinduism is central to the RSS, and hence also the holiness of the

Meat box:

(fig. 4)

In Sweden the average person consumes 81,9 kg meat per year. In USA the average person consumes 117,6 kg and in India 4,2 kg. (Källa: Faostat, 2011)



cow. The RSS is closely tied to the current conservative government (led by Prime Minister Narendra Modi), which came to power earlier this year with the promise to prohibit cow slaughter.

Some fear that the government's position in the matter may exacerbate the conflict between the Hindu majority and meat eating minorities, such as Muslims or Christians. Confrontation between vegetarians and non-vegetarians has become both more frequent and fierce. The RSS has intensified its struggle against the non-vegetarians, which has led to militant members of the organisation to assault illegal cattle transports to liberate the cows, which often has culminated in severe beatings of the drivers.

This conflict between religious groups, and to some extent classes, may not indicate a clash of civilisations or even a class war, as predicted by Huntington

and Marx, respectively. However, without further elaboration on the matters, it does raise questions about the developed/un-developed and the conservative/progressive dichotomies.

There seems to be some sort of double movement going on in the world, both striving for progress in their own way. More and more westerners are abandoning their meat consumption while people lifted out of poverty embrace it. And in both cases the progress is met by loud protests. Meat and vegetarianism are both, evidently, controversial topics and seem to be on the political agenda to stay.

POLITICAL GAIN AND ANIMAL RIGHTS

22

Increased living standards across the developing world have resulted in considerable growth in demand for meat products. *The World Health Organisation* predicts production to reach 376 million tonnes by 2030, a figure significantly higher than the 218 million tonnes recorded in 1997. As many of these developing countries do not have the resources to maintain this supply, some developed countries have used the opportunity to export some their own meat products and bolster a trade worth hundreds of millions of dollars. While initially appearing to be a compassionate gesture, what is not so pleasant is the fact the exporting of these products often occurs while the animals are still alive.

The live export trade refers to the practice of transporting livestock across large distances, usually by ship, for slaughter in the importing country. Australia is a major beneficiary of the trade, with the trading of live cattle, sheep and

goats providing annual revenues of over \$1 billion. Indonesia is by far the largest recipient of live cattle, receiving at least half of the Australian cattle traded in 2013. The Australian government has largely sought to protect the trade, to maintain relations with its closest neighbour in the Asian region, and additionally guarantee the livelihoods of the cattle farmers of northern Australia.

However, the trade was briefly ruptured in mid-2011 when the *Australian Broadcasting Corporation* (ABC) broadcast a documentary on 30 May that captured footage of Australian cattle being subject to extreme animal welfare abuses in Indonesian abattoirs. The documentary's impact was immediate: in just two days an online petition was signed by 100,000 individuals calling for an end to the trade. *Members of Australian Parliament* were bombarded with emails demanding the government take action. The Australian

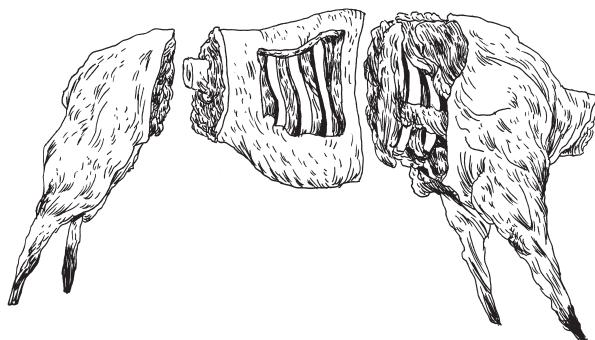
public were genuinely disgusted upon seeing such abuse and the feeling that the government had to act swiftly was genuine.

A week later, the Australian government, then ruled by the centre-left Australian Labor Party (ALP), responded to the pressure and suspended the live cattle trade with Indonesia on 8 June 2011. This decision was an extraordinary example in which animal welfare concerns were

Introduction of this *Exporter Supply Chain Assurance System* (ESCAS) has not satisfied all stakeholders though. Farmers and exporters claim the suspension had long term consequences, namely an ongoing loss of revenue. They are also generally unhappy with the ESCAS standards for imposing additional ‘red tape’ on the trade.

Conversely, animal welfare proponents were disappointed with the reinstat-

Illustration: Erik Svetoft



the primary basis of a policy decision, and further highlights the influence the media can exert on government decision-making when public opinion is clearly affected.

However, such a rapid decision was bound to sideline other stakeholders. Media attention quickly turned from the plight of the animals and onto the Australian farmers whose livelihoods were at risk in the absence of the trade. Export industry lobby groups mobilised and condemned the decision, Parliamentary opposition parties claimed the government was weak for making decisions sourced from a “TV show”, and foreign policy experts believed it put Australian-Indonesian relations at grave risk.

The ALP Government, unpopular with the Australian public at the time, was not invulnerable to such pressure. A month later, the trade was reinstated, this time with tougher regulations designed to prevent such abuse from occurring again.

Notes

To watch the documentary sparking the discussion, go to http://www.abc.net.au/4corners/special_edits/20110530/cattle/

ing of the trade, preferring to see the trade completely phased-out. This argument is supported by recent cases in which Australian sheep were treated cruelly by Middle East importers, raising questions about the effectiveness of ESCAS. Despite this, the current government (which changed from the ALP to conservatives in late 2013) has refused to act decisively on these cases. This is partly because the new government is largely sympathetic to the agricultural and export sectors, and refuses to repeat the mistake it accused the preceding government of committing in 2011.

The live export trade continues to be a source of controversy in Australia. Opposing interests by relevant stakeholders have not been reconciled, largely due

to the government's timid position on the issue since the 2011 suspension. The overarching reality is that the trade continues to exist to supply meat to countries that have a growing demand for it. The practice of exporting live animals is inherently risky on welfare grounds, and alternative practices deserve consideration. But as this article has demonstrated, policies that solely address animal welfare are almost certainly going to compromise the (primarily economic) interests of human

stakeholders. The challenge therefore is to satisfy both these stakeholders, and prevent policy gridlock from resulting due to a failure to reach a solution that satisfies all demands.



Photography

Upper: John Laurie
Lower: Darren England

24



Meat box:

(fig. 5)

10 % of Swedes are vegetarian or vegan; in the age group of 15-24 the number is 17 %. 31 % of Indian people are vegetarian, and the majority does not consume eggs. 5 % of Americans are vegetarian, a number that unlike Sweden increases in age groups over 50. Studies show that 68 % of the vegetarians are female while 32 % are male.

(Källa: *Gallup, Vegetarian TimesT*)

Renskötsel är en del av det samiska kulturarvet, med djur som vandrar fritt utan inhägnad till skillnad från andra sorters boskap. Att leva som renskötare i Sápmi kan vara en utmaning då man vill följa en uråldrig tradition och arbeta på ett sätt som är nära naturen, samtidigt som man tampas med renens naturliga fiender, tillgång till naturbete och andra mer moderna omständigheter. Jag samtalade med renägaren Jakob Nygård om renskötsel, rovdjur, gruvor och kött.

Jakob Nygård är renskötare och ordförande i Sirges sameby som verkar i Jokkmokks kommun. Betesmarkerna sträcker sig i en långsmal landyta ända från fjällen ned till Luleås kustland. I samebyn finns i dagsläget 15 500 renar fördelat på ungefär 100 olika renskötsel företag. Nygård har starka rötter i renskötseln och ser det som en stor del av sin identitet.

25

Som liten fick jag små uppgifter, exempelvis att vara med och kasta lasso vid kalvmärkning. Det var inget livsviktigt men det kändes viktigt för mig. Renskötare är ingenting man blir, det är något man föds till. Man lär sig att känna igen dem på deras färg och horn, och för mig är det otroligt värdefullt att se hur de utvecklas. Därför är det väldigt tungt när de blir tagna av rovdjur. När en stor och vacker *vaja* (renko) blir tagen av ett rovdjur så gör det ont i själen.

Under hösten, efter att brunsten är klar, tas renarna ner från väglöst land i fjällområdet till vinterlandet och nya betesmarker. En del av slakten har då redan genomförts, och man gör ytterligare ett slaktuttag för att förbereda inför kommande slakt.

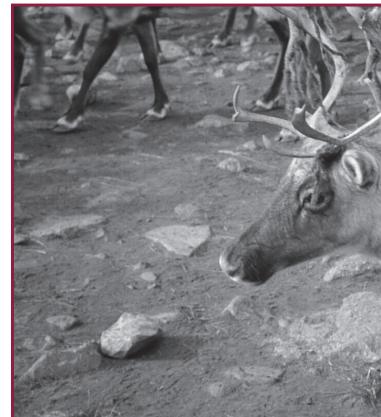
Renarna går på naturbete, vilket ju är ekologiskt och nära naturen, samtidigt har vi anammat nya tekniska hjälpmmedel. På samma sätt som bönder har tagit traktorn till hjälp så använder vi idag snöskoter, och även helikopter i mindre utsträckning, för att kunna kontrollera och hämta hjorden. Förfäderna gjorde arbetet på skidor, generationen innan mig började så smått anamma nya arbetssätt, och jag som är född på sjuttiotalet är uppväxt med maskiner.

Ytterligare en aspekt av moderniseringen är etableringen av gruvor i fjällområdet. Den senaste utvecklingen har handlat om prospektering i Kallak/Gállok, som ligger nordväst om Jokkmokk. En eventuell etablering har möts av hejarop av vissa och motstånd av andra. Nygård poängterar att en gruva skulle bli käntbart för samebyn och renarna. Bland annat skulle renens naturliga flyttväg skäras av och hänglaven, som är viktig föda för renarna, skulle påverkas.

Den ökande avverkningen som följer med gruvdriften gör att skogen tar skada. Runt alla gruvområden finns ju naturreservat med fjällurskog som påverkas. Det är svårt att uppfatta hur mycket av hänglaven som kommer att försvinna, men man ser exempelvis att det finns väldigt lite hänglav runt omkring Aitikgruvan. Det är min övertygelse att gruvan påverkar mängden hänglavar, även om det inte finns någon forskarstudie som kan bevisa det rakt av.

Rennäringen är en del av köttindustrin, om än på en småskalig nivå. Renköttet stannar till största delen i Norrbotten, Västerbotten och Jämtland. Den största delen av köttet tas om hand på ett slakteri godkänt av EU och Livsmedelsverket för att få säljas i butiker. Efterfrågan på renkött kan öka i samband med smittorisker kring annat kött, och även vid tider då vill kunder ha något som inte kraftfodras till lika stor utsträckning som andra djur. Utöver det har ingen större ökning skett.

Sedan är ju renköttmarknaden ganska begränsad, det finns inte obegränsat med kött - och tiden ser annorlunda ut. För 10 år sedan slaktades 100 000 renar, idag är det 50 000, och en stor del av orsaken är ju rovdjurens. Även om man skulle öka antalet renar så går ju hälften av produktionen till rovdjur, så det känns



ju inte bra att öka renhjorden för att de sen ska bli rovdjursmat. Som renskötare får man en liten ersättning på renar som tas av rovdjur, men ser jag till mig själv som egen företagare så får jag tolerera att en del av avkastningen försvinner. Ett visst svinn får man ju acceptera, och vi vill ju självklart inte utrota rovdjurens.

De stora rovdjuren blir allt fler, vilket gör att en ökad rennäring inte är hållbart. Det handlar främst om lodjur, järv och björn. Även varg har varit ett ämne för debatt. I Jokkmokksområdet hotas man inte av varg, utom några tillfälligt förekommande vargar som vandrat igenom. Ett vargrevir i ett renskötselområde är helt otänkbart.

Vi jobbar med hundar, och renenseringen skillnad på hund och varg. De blir inte rädda, och renen måste bli varse om hot långt innan för att hinna undan vargen. Hunden är otroligt viktig för att få renskötseln att funka, min bästa arbetskompis. Man jobbar mer effektivt, och sparar bränsle när man ska driva fram renar. Man brukar (lite skämtsamt) säga att prioriteringen hos en renskötare är först renen, sedan hunden, sen kommer barnen och frun är nummer fyra.

För Jakob Nygård ger arbetet inre lugn och harmoni med naturen. Han upplever att det bästa med arbetet är frihet under ansvar och att se hela processen där man följer renen under hela livet och till sist får äta upp den.

Det allra bästa för min själ är om det är bra bete på vintern då vi ofta har det svårare. Att se att renarna betar och får vara fria från rovdjur, det är Nirvana.



Photography
Mats Andersson

Meat box:

(fig. 6)

Today the production of soy is ten times bigger than it was 50 years ago, mostly due to increased meat consumption. Most of the soybeans are processed for livestock feed; only 6 % of the soybeans are eaten directly. The cultivation of soy is destroying important natural ecosystems globally through deforestation and use of pesticides. The concentration of land ownership to a smaller number of agents has increased, leading to a deprivation of native peoples' right to their land.

(Källa: WWF)



SVERIGE ÅT SVENSKARNA

Marie Demker, 2014

Vad är egentligen orsaken bakom att ett nationalkonservativt parti som Sverigedemokraterna skördar framgång i dagens Sverige, trots att toleransen mot flyktingar och invandrare ökat stadigt de senaste två decennierna? Marie Demker, professor i statsvetenskap vid Göteborgs Universitet, går i sin senaste bok *Sverige åt svenskarna* (2014) igenom nationalkonservativa partiers utveckling i Sverige och Europa, avrättar effektivt standardförläggarna till främlingsfientlighet och lägger grunden för en ny förståelse för det samhälle där Sverigedemokraternas åsikter kan frodas och vinna mark. Trots att *Sverige åt svenskarna* kanske andas lite kurslitteratur är det sortens kurslitteratur som du, efter det att tentan är inlämnad och UB kräver boken åter, genast beställer för fritidsläsning och utlåning till okunniga vänner.

28

BURGERS AND VEGETARIAN BRUNCH

If you think of awesome food as a continuum ranging from veganism to 'caronism' (basically, give me all the best meat you can stuff a plate with), you'll find at least two restaurants in Gothenburg prividing the goods of your choice. *The Barn* is where John Wayne would eat his burgers if he'd ever come to town, and *Röda Sten* provides the best affordable vegan brunch every Sunday. Here's where it's at:

The Barn

Kyrkogatan 11

Tram station 'Domkyrkan'

Röda Sten

'Klippan' underneath the Elfsborg Bridge

Tram station 'Vagnhallen Majorna'

ALEX WILDE

Alex is an exchange student from Australia who was sent to University of Gothenburg to study law, but whose real interests are in the field of politics and international affairs. He writes for Utblick to further indulge these interests and save him from the boredom of writing perpetually unfinished law essays.



WOMAN

29

Internationellt feministiskt avantgarde från 1970-talet

Foto & video från *Samlung Verbund*, Wien

Curator: Gabriele Schor

20 september 2014 - 11 januari 2015

Mjellby Art Museum is currently running an exhibition called *Woman*. This exhibition shows the work of female artists questioning the role of women in the 1970s. By exploring alternative expressions with art forms such as photography, video etc. they pursued their goal of defining *what a woman is* on their own terms. This exhibition aims to display the international feminist avant-garde of the time through a variety of more or less provoking female artists. The exhibition runs until 11th of January 2015 in Halmstad.

Legally Responsible Publisher
Josef Svantesson

Editors-in-Chief
Anja Johansson
Josef Svantesson

Writers

Josef Svantesson
Lina Englund
Anja Johansson
Joar Lundberg
Cecilia Smitt Meyer
Mikael Boberg
Margit de Boer
Hannes Floman
Alex Wilde
Louise Öhlund

Graphic Design
Julia Andréasson

Illustration
Erik Svetoft

Publishing House
Trydells Tryckeri

Elsewhere
www.utblick.org
facebook.com/utblick
Twitter: @UF_Utblick

Detta material är helt eller delvis finansierat av
SIDA, Styrelsen för Internationellt Utvecklings-
arbete. SIDA delar inte nödvändigtvis de åsikter
som här framförs. Ansvaret för innehåll är
uteslutande författarens.

LETTER FROM

APPLY!

Did you know that we're not only published in print,
but also on the web?

Make sure to follow us online, on Facebook and Twitter for the latest updates by our contributors all over the world! Visit our web site utblick.org to see all the stuff we do, our facebook page to get the latest news on new content, and Twitter to get further tips on interesting articles, videos and stories from all over the Web. While you're at it, leave a comment or two!

utblick.org
Facebook: page name is *Utblick*
Twitter: @UF_Utblick

THE PRESIDENT:



I remember sitting in Italy last autumn, where I lived at the time, looking at the ad from this association where they announced that they were taking in applications for the new board. I had previously held a more minor position at the board, and I was quite keen to take on a new commitment once I got back from Italy. A natural step up would be to apply for one of the positions in the so-called presidium. My eyes fell to the roles of president and vice president, whose tasks mostly revolve around leadership and development of the organization. This sounded somewhat like my thing, but at the same time I felt that I didn't have enough experience to get elected. I thought I'd try to get the vice president role, and so I wrote to some friends of mine within the association asking for their advise. Luckily for me, they encouraged me to apply for president and so I did, and to my surprise, I was elected at the annual meeting

Throughout this year, I've gained many experiences that I value greatly. I planned a budget for the first time (with the help of others). I attempted to solve what I saw as problems within our national association. I had to step in as treasurer for a month when a person had to drop out of the board. I learned through trial-and-error how to perform the balancing act of dividing work between people. Having a commission of trust means that you sometimes need to make the truly hard decisions and stand by them even if some people criticize you. I got first hand experience of this in the spring when I had to defend our decision to invite the Sweden Democrats to a party debate online and even on regional television.

While I've sometimes been frustrated by a heavy workload this year, I don't regret for one second that I applied for this position. I've really learned so many new things, and with such a pleasant group of people around me, it's also been a lot of fun. I want to give a special thanks to the two vice presidents I've been working with this year, Camilla and Lanja. You're truly amazing persons and I've been continuously inspired by you in working together. So now then, I hope I've inspired at least a few of you to apply for the 2015 board. And what I want to say is that you shouldn't be hesitant about sending in an application. If we think you have the right qualities, we will give you one of our commissions of trust. We take pride in valuing that people come to us from different backgrounds.

UTBLICK

ISSUE
N° 4

THE SOCIETY OF INTERNATIONAL AFFAIRS GOTHENBURG IS A NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATION WITH THE AMBITION TO SPREAD KNOWLEDGE AND SPARK DISCUSSION ABOUT FOREIGN POLICY ISSUES. WE ORGANIZE LECTURES AND TRIPS, HOST MOVIE SCREENINGS AND PUBLISH THE MAGAZINE UTBLICK. A ONE-YEAR MEMBERSHIP IS 50 SEK AND EVERYONE CAN JOIN.